

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5Csp/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119424926
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:6119424926.9

Rozhodnutie

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., advokátska kancelária, Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: C. I., C.. XX.XX.XXXX, S. Q. XXX, za účasti osobitného subjektu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, zastúpený: JAKUBIS & PARTNERS s. r. o., so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 3.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej súd nárok na náhradu trov prvoinštančného konania proti žalobcovi nepriznáva.

III. Osobitnému subjektu súd nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

IV. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by bola žalovanej ako aj pôvodne žalovanému Y. N. uložená povinnosť zaplatiť peňažnú sumu vo výške 3.000,- eur s príslušenstvom. Takýto návrh podal žalobca pôvodne na upomínací súd - Okresný súd Banská Bystrica a ten odôvodnil tak, že zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá 17.12.2018 medzi žalobcom a postupcom Slovenskou sporiteľňou, a. s. bola postúpená pohľadávka voči žalovanej a ďalšej fyzickej osobe. Postupca - právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou a ďalšou fyzickou osobou zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.04.2015, na základe ktorej im poskytol peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania ako aj podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené tak v uvedenej zmluve ako aj vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca ďalej uviedol, že podľa jeho názoru zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Následne žalovaní nespĺnili v stanovených termínoch splátky, v dôsledku čoho porušili svoje povinnosti, a preto postupca podaním zo dňa 27.04.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 24.04.2017 s tým, že vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka voči žalovaným tak predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 33.801,26 eur, ktorá pozostávala jednak z istiny vo výške 23.620,51 eur, z riadneho úroku vo výške 7.923,83 eur, úroku z omeškania vo výške 2.256,92 eur ako aj z poplatkov vo výške 0,- eur. Dlžná suma uplatnená v súdnom konaní vo výške 3.000,- eur pozostáva z neuhradenej istiny s tým, že zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 30.801,26 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňoval.

2. O takomto návrhu bolo rozhodnuté upomínacím súdom, ktorý vydal platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor. V podanom odpore uviedla, že právnym titulom uplatnenej

pohľadávky je zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol pôvodne žalovanému v 1. rade Y. N. poskytnutý úver, pričom ten nebol riadne splácaný, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a. s. vyhlásil predčasnú splatnosť, a to ku dňu 24.04.2017. Žalovaná ďalej uviedla, že z predložených listinných dokladov nevyplýva, že by právny predchodca žalobcu vyzval pôvodne žalovaného v 1. rade na úhradu nezaplatených splátok úveru a že by ho zároveň upozornil na možnosť uplatnenia práva na zosplatenie úveru v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, a preto si tak nespĺnil všetky zákonné podmienky. Z uvedených dôvodov tak nebol oprávnený zosplatiť takýto úver a tým aj postúpiť pohľadávku na tretiu osobu. Okrem toho z návrhu na vydanie platobného rozkazu nevyplýva, v akej výške bol pôvodne žalovanému v 1. rade poskytnutý úver, koľko splátok uhradil, v akej výške a akým spôsobom žalobca, resp. jeho právny predchodca uhradené splátky započítal na istinu, zmluvný úrok, prípadne na poplatky. Nie je tak možné objektívne posúdiť, či veriteľ bol oprávnený pohľadávku zosplatiť, keďže v návrhu na vydanie platobného rozkazu absentuje rozpis jednotlivých splátok. Žalovaná vniesla aj námietku premlčania z dôvodu opatrnosti, pretože má za to, že v danom prípade by mal súd aj z úradnej moci prihliadnuť na premlčanie, nakoľko ide o právo vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

3. Po tom, ako doručil upomínací súd takýto odpor proti platobnému rozkazu právneho zástupcovi žalobcu, ho vyzval, aby sa k nemu vyjadril, resp. či navrhuje pokračovať na príslušnom súde, pretože pôvodne žalovanému v 1. rade fyzickej osobe Y. N. sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz a žalovaná podala odpor. Právny zástupca žalobcu požiadal o pokračovanie v súdnom konaní na príslušnom súde a k podanému odporu vo svojom elektronickom vyjadrení uviedol, že postupca so žalovanými uzatvoril zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej im poskytol finančné prostriedky vo výške 25.000,- eur s tým, že tí sa zaviazali splatiť takýto úver, a to aj s dohodnutým úrokom, ktorý bol dojednaný vo výške 10,90 % ročne. Dlhníci sa zaviazali splácať takýto úver formou 108 pravidelných mesačných splátok, a to v období od 25.05.2015 do 25.04.2024, pričom výška mesačnej splátky bola dojednaná v rozsahu 379,83 eur. Splátky boli splatné k 25. dňu v mesiaci a dlhníci mali uhrádzať aj poplatok za poistenie úveru vo výške 12,84 eur mesačne, prípadne aj zmluvnú pokutu pre prípad omeškania vo výške 25,- eur. Následne dňa 17.12.2018 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku z takejto zmluvy v celkovej výške 33.801,26 eur, pričom táto pohľadávka pozostávala z istiny vo výške 23.620,51 eur, riadneho úroku vo výške 7.923,83 eur, zmluvného úroku z omeškania vo výške 60,35 eur ako aj úroku z omeškania vo výške 2.196,57 eur. Právny zástupca žalobcu ďalej poukázal na skutočnosť, že úver bol čerpaný dňa 21.04.2015 a to v rozsahu 25.000,- eur s tým, že žalovaní vykonali úhradu v celkovej výške 4.839,35 eur. Z týchto úrad bola na istinu započítaná suma vo výške 1.379,49 eur, na poplatky suma vo výške 229,18 eur, na riadny úrok suma 3.161,93 eur a na úrok z omeškania suma vo výške 68,75 eur. Postúpená istina tak predstavuje čerpanie úveru mínus úhrady žalovaných započítané na istinu, a to 25.000,- eur mínus 1.379,49 eur, čo predstavuje sumu 23.620,51 eur s tým, že žalobca si v rámci dispozičného oprávnenia uplatňuje v tomto konaní len časť neuhradenej istiny v rozsahu 3.000,- eur. Ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť dňa 24.04.2017, tak toto svoje právo uplatnil v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.03.2017 a zároveň v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s uhradením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Premlčacia doba tak začala plynúť pre všetky splátky splatné po 25.03.2017 v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka o zročnosti splátky pre nesplnenie ktorých došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 08.11.2019, tak podľa názoru žalobcu si uplatnil toto právo na súde pred uplynutím premlčacej doby a z tohto dôvodu je tak námietka premlčania nedôvodná. Z uvedených dôvodov žiadal žalobca podanej žalobe vyhovieť.

4. Okresný súd Banská Bystrica postúpil s poukazom na § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. spor na tunajší súd s tým, že na pôvodne žalovaného v 1. rade Y. N. bol podľa § 167 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. vyhlásený konkurz, a preto súd uznesením zo dňa 24.07.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.09.2020 konanie voči žalovanému v 1. rade zastavil. Žalovaná sa s poukazom na § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) vyjadrila k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu, a to písomným podaním zo dňa 16.11.2020, v ktorom okrem iného uviedla, že nebola splnená podmienka pre predčasné vyhlásenie splatnosti úveru, a to s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom s poukazom na § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. tak nebol oprávnený právny predchodca žalobcu zosplatiť takúto pohľadávku a následne ani platným spôsobom postúpiť na tretiu osobu. Tiež navrhla, aby bol vyzvaný žalobca na predloženie výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a v prípade jej nepredloženia zo strany žalobcu bolo potrebné žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie. Ak by žalobca preukázal, že bol oprávnený zosplatiť úver a

pohľadávku postúpiť, tak žiadala, aby preukázal výšku ako aj dôvodnosť poplatkov v rozsahu 229,18 eur, resp. aby súd posúdil, či výška takýchto poplatkov zodpovedá skutočne odôvodneným nákladom vynaložených veriteľom. Tiež požiadala o predloženie matematického výpočtu dlžnej sumy, z ktorého bude zrejmé, aká suma z každej jednotlivkej splátky bola započítaná na istinu, úroky a poplatky. V predmetnej veci sa vyjadril aj osobitný subjekt VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEL'A, ktorý podal návrh na príbratie do konania s tým, že žalovaná súhlasila, aby súd príbral takéto združenie na ochranu spotrebiteľa do konania ako osobitný subjekt. Preto súd uznesením zo dňa 10.12.2020 vyhovel takejto žiadosti, pričom takéto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2020. Osobitný subjekt vo svojom vyjadrení zo dňa 08.01.2021 vzniesol námietku premlčania predmetnej pohľadávky a tiež poukázal na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože žalobca podľa jeho názoru nepreukázal doručenie výzvy žalovanej, a to aj s prihliadnutím na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 ako aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018. Preto nebolo preukázané, že by platným spôsobom došlo k postúpeniu pohľadávky a je tak potrebné žalobu zamietnuť. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 21.09.2021 uviedla, že žalobca opomenul odčitovať druhú časť prvej vety predmetného ustanovenia za bodkočiarkou a to tým, že: týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu (§ 92 ods. 8 zákona o bankách). Pokiaľ žalobca poukazoval na ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách, tak ide o postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto musia byť splnené podmienky nie len podľa zákona o bankách, ale aj podmienky ustanovené Občianskym zákonníkom a zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca podľa jej názoru nepreukázal, že zo strany jeho právneho predchodcu bola žalovanej doručená písomnosť, z ktorej by vyplývala skutočnosť, že právny predchodca žalobcu zamýšľa uplatniť svoje právo na zosplatnenie pohľadávky s tým, že absencia takéhoto upozornenia má za následok, že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený uplatniť si svoje právo požadovať jednorazové splatenie pohľadávky. Keďže možno postúpiť iba splatnú pohľadávku, a táto pohľadávka sa nemohla stať splatnou, tak nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu, pretože neboli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch a takýto úkon by bol v rozpore so zákonom v dôsledku čoho je neplatný. Z tohto dôvodu tak žalobca nemohol nadobudnúť pohľadávku a nebol ani aktívne legitimovaný. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu poukazujúce na § 89 ods. 1 zákona o bankách, že zmluvné strany si pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere mohli dojednať podmienky odlišne od zákonných ustanovení, tak poukázala na skutočnosť, že od ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je možné sa odchýliť ani dohodou, pretože táto úprava slúži na ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ bolo takéto dojednanie súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. všeobecných obchodných podmienok, išlo by o neprijateľnú zmluvnú podmienku a spotrebiteľovi by prislúchala súdna ochrana. Vo vzťahu k premlčaniu poukázala na svoje skoršie vyjadrenia a žiadala žalobu zamietnuť.

5. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení (čl. 159-160) uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach, pretože žalovaná nepredložila žiadne dôkazy, ktorými by podoprela svoje tvrdenia. Okrem toho žalovaná nijakým spôsobom nepopiera napadnuté tvrdenia a dôkazy, ktoré by preukázali takéto tvrdenia, a preto nie je popretie účinné, ale je to iba konštatovanie, ktoré sa nezakladá na žiadnych protiargumentoch. Žalobca tak preukázal splnenie podmienok ustanovených zákonom pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predložením výzvy adresovanej žalovaným, ktorú predložil spolu so žalobou a tiež vyjadrením žalobcu zo dňa 24.06.2020. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 28.04.2021 uviedol, že bolo preukázané, že žalovaní boli v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace od 25.01.2017 a keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká s platnosťou najbližšej nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť posudzovaná v prípade vyhlásenia pre nezaplatenie splátky splatnej 25.01.2017. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka dňa 25.02.2017, t. j. splatnosťou ďalšej splátky. Ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v tom čase neboli žalovaní v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Žalobca tak vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 27.04.2017 a toto právo tak uplatnil v súlade s ustanoveniami § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.03.2017, a to aj v súlade s ustanovením § 53 ods. 9. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 25.03.2017 tak začala v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa zročnosti splátky pre nesplatenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo v posudzovanom prípade znamená, že začala plynúť od splátky splatnej dňa 25.03.2017 a uplynula by najneskôr dňa

25.03.2020. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 08.11.2019, tak žalobca si svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby a z tohto dôvodu tak nárok nemožno považovať za premlčaný. Pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, tak podľa jeho názoru právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré vyžaduje takéto ustanovenie. Považoval za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaní boli v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo i len jednej časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda nedošlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Tiež poukázal na bod 12.4 všeobecných obchodných podmienok, z ktorého vyplýva, že klient súhlasil, že banka môže akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi postúpiť, pretože ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 takéhoto zákona nevyklučuje odchyľnú úpravu vzájomných vzťahov. Zmluvné strany si tak dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Všeobecné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy tak upravovali vzájomnú dohodu týkajúcu sa možnosti postúpenia pohľadávky nepodmieneným počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. To, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, konštatovali aj všeobecné súdy vo svojich rozhodnutiach, na ktoré poukazoval právny zástupca žalobcu. Okrem toho žalobca nesúhlasil s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom takéto ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Poukázal aj na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, z ktorých vyplýva, že sú dané dôvody na vyhovie podanej žalobe.

6. Následne súd nariadil vo veci pojednávanie zo dňa 30.09.2021, ktorého sa zúčastnili právny zástupca žalobcu a žalovaná, pričom sa nezúčastnil zástupca osobitného subjektu. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojich písomných vyjadrení, z ktorých vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 25.000,- eur s tým, že žalovaná túto skutočnosť nerozporovala a nerozporovala tiež skutočnosť, že bola uhradená suma 4.899,35 eur. Posledná splátka bola uhradená 16.01.2017 a následne právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlžnej splátky, a to výzvou zo dňa 22.03.2017 s tým, že doručenie tejto listiny preukazuje podacím hárkom zo dňa 28.03.2017. Poukázal aj na všeobecné obchodné podmienky, v zmysle ktorých si strany konania dohodli proces doručovania, a to 3 dni po odoslaní. Keďže zo strany žalovanej nedošlo k úhrade dlžných súm, tak žalobca listom zo dňa 27.04.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom táto listina bola doručená žalovanej dňa 05.05.2017, a to s poukazom na bod 7 článku 2 úverovej zmluvy a tiež aj ustanovenia všeobecných obchodných podmienok upravujúce vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Keďže zo strany žalovanej nedošlo k ďalším úhradám, predchodca žalobcu výzvou zo dňa 12.09.2018 doručenou 14.09.2018 vyzval žalovanú na úhradu celého zostatku úveru s tým, že ju upozornil na možnosť postúpenia pohľadávky. V tomto prípade poukázal právny zástupca žalobcu na ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách a ustanovenia všeobecných obchodných podmienok, ktoré upravili možnosť postúpenia pohľadávky. Následne došlo k postúpeniu pohľadávky, pričom pokiaľ ide o skutočnosti uvedené v odpore a ďalších vyjadreniach žalovanej, tak splátka, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť, bola splatná 25.03.2017 a žaloba bola podaná na súde 08.11.2019, a to pred uplynutím premlčacej doby. Žalobca tak preukázal splnenie podmienok vyplývajúcich z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách., t. j. preukázanie doručenia výziev, o ktorých sa vyjadril v úvode svojho vyjadrenia. Z tohto dôvodu tak bola pohľadávka platne postúpená, pričom žalovaná nepreukázala, že by svoj záväzok, resp. jeho časť pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. pred postúpením pohľadávky čo i len čiastočne splnila. Okrem toho výzva pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti aj samotná mimoriadna splatnosť bola doručovaná žalovanej na adresu, na ktorej sa zdržiavala a to vrátane výzvy pred postúpením pohľadávky, ktorú uviedla v banke, pričom inú adresu banke neoznámavala a teda možno mať za to, že na strane žalobcu je daná aktívna legitimácia a žaloba bola podaná dôvodne. Preto žiadal podanej žalobe vyhovieť.

7. Žalovaná na pojednávaní zo dňa 30.09.2021 uviedla, že trvá na svojich vyjadreniach ako aj podanom odpore. Úverová zmluva bola uzavretá preto, že p. N. potreboval finančné prostriedky, pričom sa poznali asi dva roky a keďže nemal iný príjem v takej výške ako by potreboval, tak ju požiadal o pomoc, aby bola spoludlžníkom v tejto úverovej zmluve. V banke jej potvrdili, že po takých 3-4 mesiacoch by už nemusela byť spoludlžníkom, avšak následne p. N. prišiel o prácu a prestal splácať takýto úver. Žalovaná ďalej uviedla, že pracuje v S., snažila sa dohodnúť s bankou na splácaní úveru, avšak tá nesúhlasila

so znížením splátok. Následne p. N. prestal s ňou komunikovať, a preto ho kontaktovala cez svojho právneho zástupcu, pričom jej sľúbil, že bude splácať takúto úver. Myslela si, že je to v poriadku, a preto banku už nekontaktovala. Následne ju kontaktoval žalobca a žiadal zaplatiť finančné prostriedky. Časť poskytnutého úveru bola použitá aj na úhradu jej úveru, a to v sume 7.027,59 eur. Ostatné úvery, ktoré uhrádzali, patrili p. N., pričom žiadne iné finančné prostriedky z tohto úveru už nedostala. Prvú splátku zaplatil p. N. a zvyšné splátky zaplatila ona. Podľa ich dohody to však mal splácať p. N., avšak ten stratil prácu, a preto to nesplácal. Banka mala nahlásenú ďalšiu korešpondenčnú adresu pre doručovanie, ktorá nebola uvedená v úverovej zmluve, pričom nahlasovala adresu S., S., avšak nie je si istá, či to bolo číslo XX alebo XX. Na tejto adrese však nebýva už asi 4 roky. Či jej bola doručená výzva zo dňa 22.03.2017, ktorou bola vyzvaná na zaplatenie omeškaných splátok, tak to si už nepamätá. Odstahovala sa z adresy S. v auguste 2017 a novú adresu kam sa presťahovala, banke neoznámila. Túto adresu neoznámila banke preto, lebo banka ju už nekontaktovala a ona celú záležitosť považovala za uzavretú.

8. Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 30.09.2021 zamietol žalobu v celom rozsahu, žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi a tiež nepriznal osobitnému subjektu nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi. Súd zamietol takúto žalobu z dôvodu, že podľa jeho názoru nárok žalobcu bol premlčaný s poukazom na § 103 v spojení s § 101 Občianskeho zákonníka. Proti takémuto rozsudku podal odvolanie právny zástupca žalobcu s tým, že v podanom odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný a tiež súd nesprávne právne posúdil začiatok plynutia premlčacej lehoty. Z uvedených dôvodov žiadal zmeniť takýto rozsudok a vyhovieť podanej žalobe alebo zrušiť rozsudok a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalovaná sa vyjadrila k podanému odvolaniu vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 28.12.2021 s tým, že považovala odvolanie žalobcu za nedôvodné a navrhovala, aby odvolací súd takýto rozsudok tunajšieho súdu potvrdil. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovanej a trvá na podanom odvolaní.

9. Odvolací súd uznesením sp. zn. 9CoCsp/28/2022 zo dňa 28.07.2022 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia okrem iného vyplýva, že žalobca si uplatňoval nárok z postúpenej pohľadávky s tým, že pohľadávku postúpila banka nebankovému subjektu, a preto okrem všeobecnej úpravy postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka je potrebné zohľadniť aj špeciálnu úpravu, a to § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka tiež určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť síce zákonom dovolené, ale len za určených podmienok. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky popri všeobecných uvedených v Občianskom zákonníku, za ktorých môže byť banková pohľadávka alebo jej časť postúpená. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení do 31.12.2016 oprávňovalo banke postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15.12.2020). Počnúc od 01.01.2017 je toto ustanovenie novelizované a podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách účinného od 01.01.2017, teda aj v čase postúpenia pohľadávky v danej veci, mohla banka postúpiť pohľadávku ak napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, a to písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. Tým neboli dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo však banka nemohla uplatniť ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. To neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Osobitným predpisom podľa tohto ustanovenia je ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že bola zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a. s. a žalobcom dňa 17.12.2018, tak sa prvoinštančný súd postúpením pohľadávky na žalobcu v zmysle citovaných zákonných ustanovení dôsledne nezaoberal, a preto je jeho záver o aktívnej legitimácii žalobcu predčasný a nedostatočne odôvodnený a teda aj nepreskúmateľný, čo bolo aj dôvodom pre zrušenie rozhodnutia prvoinštančného súdu. Odvolací súd ďalej poukázal na skutočnosť, že možnosť predčasne zosplatiť spotrebiteľský úver v zmysle § 565 Občianskeho

zákonníka je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatnenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam ustanovených podmienok: ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach; existencia dohody medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka a stane sa zročný celý jeho dlh, prípadne celý dlh sa stane zročný aj vtedy, ak bolo určené v rozhodnutí súdu uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní uplatniť právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru do splatnosti najbližšej splátky úveru. Až potom ako sú kumulatívne splnené uvedené podmienky, možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru. Predčasné zosplatnenie úveru je tak podstatným zásahom do práv a povinností zmluvných strán, kedy veriteľom vzniká právo žiadať a na druhej strane dlžníkovi vzniká povinnosť uhradiť celý zostatok úveru naraz. Uvedené právo veriteľa však nenastupuje automaticky a je podmienené riadnym uplatnením zo strany veriteľa. Vzhľadom na závažnosť následkov spojených so zosplatnením dlhu je potrebné, aby takýto právny úkon bol preukázateľne doručený dlžníkovi, teda aby bolo preukázané, že sa oznámenie o zosplatnení dostalo do jeho dispozičnej sféry. V prípade, že nedošlo k splneniu stanovených podmienok, nie je možné hovoriť o platnom vyhlásení úveru za predčasne splatný. Odvolací súd v tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020, z ktorého aj vychádza a v ktorom sa Najvyšší súd SR zaoberal doručovaním jednostranných hmotnoprávných úkonov v oblasti súkromného práva, a to aj s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd ďalej uviedol, že v prejednávanej veci je zrejmé, že pôvodný majiteľ žalovanej pohľadávky, Slovenská sporiteľňa, a. s., sa so žalovanou dohodla na tzv. strate výhody splátok, resp. na mimoriadnom zosplatnení úveru v prípade, že dlžník nespláca svoj záväzok riadne a včas. Zo spisu je tiež zrejmé, že pôvodní žalovaní v 1. a 2. rade sa so splácaním dostali do omeškania, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na základe predžalobnej výzvy zo dňa 22.03.2017 k úhrade dlžných splátok ku dňu 21.03.2017 vo výške 3.801,18 eur v lehote 15 dní a upozornil ju, že ak nedôjde k úhrade takejto dlžnej sumy, bude banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, čím sa stane splatnou celá pohľadávka. Doklad o doručení tejto výzvy žalovanej sa v spise nenachádza, nachádza sa v ňom len podací hárok zo dňa 28.03.2017, z ktorého vyplýva, že táto výzva bola doručovaná žalovanej. Pôvodný žalobca vyhotovil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 27.04.2017, v ktorom žalovanej oznámil, že banka vyhlásila ku dňu 24.04.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. V spise sa nachádza doklad, z ktorého vyplýva, že toto oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 05.05.2017. Žalobca tak v predmetnom konaní preukazoval doručenie výzvy pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru podacím hárkom (čl. 193), podaným na poštovú prepravu dňa 28.03.2017. Na to, aby došlo k účinnému doručeniu predžalobnej výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v zmysle teórie dôjdenia nepostačuje len preukázanie podacieho hárku, ale je potrebné preukázať, že predmetná výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania účinného doručenia pritom zaťažuje žalobcu, ktorý je povinný vhodným spôsobom zdokumentovať doručenie zásielky tak, aby ju vedel relevantne preukázať. V situácii, ak strana ktorá preukazuje doručenie zásielky hodnoverne nepreukáže, že táto listina sa dostala do dispozičnej sféry príjemcu, nemožno vysloviť záver o účinnom doručení konkrétnej listiny, resp. dokumentácie a to o to viac, ak sa jedná o spotrebiteľský spor. Napriek tomu, že žalovaná v konaní výslovne nenamietala preukázanie tejto skutočnosti, vzhľadom k tomu, že tieto skutočnosti sú rozhodujúce pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu, bol súd povinný sa vysporiadať s nimi, pričom prvoinštančný súd sa obmedzil len na konštatovanie, že predžalobná výzva bola žalovanej doručená, avšak z čoho dospel k takémuto záveru neodôvodnil, pričom doručienka preukazujúca jej prevzatie alebo obálka, z ktorej by vyplývalo, že zásielka sa vrátila odosielateľovi, sa v spise nenachádza. Súčasne na to, aby došlo k platnému zosplatneniu úveru je potrebné, aby si veriteľ dané právo riadne uplatnil s tým, že jedným z predpokladov na platné zosplatnenie je požiadavka riadneho účinného doručenia oznámenia o zosplatnení úveru. Odvolací súd v tomto smere dodáva, že záver súdu prvej inštancie, ktorý mal za to, že došlo k doručeniu výzvy právneho predchodcu žalobcu pred vyhlásením okamžitej splatnosti žalovanej, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože žalobca nepredložil žiadny dôkaz (doručenku, vrátenú zásielku), ktorý by preukazoval účinné doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti do dispozičnej sféry žalovanej. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd záver súdu prvej inštancie o splnení podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru za danej dôkaznej situácie považoval za nesprávny, a preto súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia v otázke platnosti mimoriadneho zosplatnenia úveru posudzoval aj námietku premlčania, ktoré sa v prípade, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru malo posudzovať od zročnosti každej splátky jednotlivito v rámci trojročnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov súd zrušil takýto rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom prvoinštančný súd je viazaný v ďalšom konaní právnym názorom odvolacieho súdu.

10. Následne tunajší súd doručil takéto uznesenie odvolacieho súdu právnenému zástupcovi žalobcu, žalovanej ako aj právnenému zástupcovi osobitného subjektu a vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby preukázal splnenie podmienok pre platné predčasné zosplatnenie úveru s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka ako aj s poukazom na odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu, resp. predložil relevantných dôkazov o platnom predčasnom zosplatnení úveru, a to aj s poukazom na článok 28 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu.

11. Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 12.09.2022 uviedol, že žalobcovi nie je zrejmé z bodu 28 uznesenia krajského súdu, doručenie ktorej zásielky považuje za sporné, a preto k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zaujme komplexné stanovisko. Poukázal tiež na ustanovenie § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka ako aj článku 2 ods. 7 zmluvy o úvere. Postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovanou v článku 2 ods. 7 zmluvy o úvere, pričom dňa 22.03.2017 vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok vo výške 3.801,18 eur a upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. V zmysle predloženého podacieho hárku bola táto zásielka daná do poštovej prepravy dňa 28.03.2017, pričom podací hárak so zásielkou spája kód vytlačený na oboch listinách (vpms_316_17). Podľa uznesenia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17CoCsp/15/2021 z 28.10.2021 ako aj Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/9/2021 zo dňa 22.04.2021, resp. Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/43/2020 z 18.05.2021 možno konštatovať, že bolo preukázané doručenie takejto poštovej zásielky žalovanej. Z predloženej špecifikácie uplatneného nároku je tak zrejmé, že žalovaná omeškané splátky neuhradila, a preto podaním zo dňa 27.04.2017 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru, pričom túto zásielku si žalovaná prevzala dňa 05.05.2017, čo preukazuje predložená doručienka. Žalobca tak zastáva názor, že v spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, a preto žiada vyhovieť podanej žalobe.

12. Súd nariadil po zrušení rozsudku odvolacím súdom pojednávanie a to dňa 19.09.2022. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o vytýkanie aktívnej legitímácie, tak sa pridrižava svojho vyjadrenia zo dňa 12.09.2022, z ktorého vyplýva, že žalobca do spisu doložil výzvu zo dňa 22.03.2017 ako aj poštový hárak zo dňa 28.03.2017. O tom, že tento podací hárak sa spája s touto výzvou, svedčí kód vytlačený na oboch týchto listinách. V ďalšom poukázal na citované rozhodnutia krajských súdov a zároveň podotkol, že žalovaná doručenie týchto listín nerozporovala v celom konaní, a teda má za to, že nimi tvrdená skutočnosť o doručení predmetnej výzvy, je skutočnosťou nespornou. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že trvá na svojich vyjadreniach, a to predovšetkým zo dňa 21.09.2021. Pokiaľ ide o výzvy z banky, tak sa k tým nevie vyjadriť či jej boli doručené alebo nie, nakoľko si to už presne nepamätá, pretože ide o výzvy z roku 2017.

13. Súd po tom, ako prečítal listinné dôkazy, a to: postúpenie veci zo dňa 25.06.2020, potvrdenia (čl. 4,5), návrh na vydanie platobného rozkazu, zmluva o postúpení pohľadávok, príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, zmluva o splátkovom úvere, prílohy zmluvy (čl. 23), štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (čl. 26) vrátane doručienky, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (čl. 27) vrátane doručienky, všeobecné obchodné podmienky, produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery, sadzobník SLSP, výzva zo dňa 12.09.2018 (čl. 52-53), výzva (čl. 54), prehľad finančných a účtovných transakcií (čl. 55-61), oznámenie o postúpení pohľadávky (čl. 63), pokus o zmier zo dňa 15.10.2019, podací hárak (čl. 65), splátkový kalendár (čl. 66-67), platobný rozkaz upomínacieho súdu (čl. 71), odpor proti platobnému rozkazu podaný žalovanou, výzva upomínacieho súdu (čl. 86), výzva upomínacieho súdu (čl. 90), vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu (čl. 94-97), upovedomenie o postúpení veci (čl. 98), Obchodný vestník (čl. 100), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 105 a nasl.), uznesenie tunajšieho súdu (čl. 116), návrh na príbratie do konania (čl. 119), uznesenie tunajšieho súdu (čl. 133), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 136 a nasl.), vyjadrenie žalovanej (čl. 150), uznesenie tunajšieho súdu (čl. 153), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 159 a nasl.), vyjadrenie právneho zástupcu osobitného subjektu (čl. 167 a nasl.), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu, výzvy (čl. 192), podací hárak (čl. 193), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (čl. 194), doručienka (čl. 195), oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (čl. 196), doručienky (čl. 197), výzva (čl. 198), doručienky (čl. 200-201), oznámenie o postúpení pohľadávky (čl. 202), podací hárak (čl. 203), vyjadrenie žalovanej (čl. 222), rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 30.09.2021, odvolanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 255 a nasl.), vyjadrenie žalovanej k odvolaniu (čl. 294), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 305 a nasl.), uznesenie odvolacieho súdu (čl. 325), elektronické

podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 354 a nasl., resp. čl. 360), Obchodný vestník týkajúci sa žalovanej, a oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, zistil nasledovný skutkový stav veci:

14. Žalovaná a pôvodne žalovaný Y. N. uzavreli s právnym predchodcom žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a. s. dňa 21.04.2015 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej ako aj Y. N. poskytnutý úver ako dlžníkom vo výške 25.000,- eur, pričom išlo o spotrebný úver na čokoľvek. Výška úrokovej sadzby bola dojednaná 12,9 % ročne s tým, že po zohľadnení zľavy 10,90 % ročne. Úver bol poskytnutý jednorazovo a dlžníci sa zaviazali tento úver splácať mesačnou splátkou vo výške 379,83 eur mesačne, vždy k 25. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dojednaná 25.05.2015, počet splátok 108, konečná splatnosť 25.04.2024. Ročná percentuálna miera nákladov bola určená 12,64 % a priemerná hodnota RPMN 10,28 %. Celková čiastka, ktorú mal zaplatiť žalovaný, bola 41.019,83 eur. Poplatky za poistenie úveru boli dojednané 12,84 eur mesačne s tým, že boli splatné v termíne a periodicite splátky úveru. Úvery boli použité na vyplatenie záväzkov žalovanej, resp. druhého dlžníka, a to na splátkový úver v SLSP aktuálny zostatok záväzku 15.917,33 eur, revolvingový úver (RCC) v SLSP aktuálny zostatok 300,- eur, splátkový úver v SLSP aktuálny zostatok 7.027,59 eur, ako aj splátkový úver v SLSP aktuálny zostatok 15.917,33 eur. Z článku II. bod 6 tiež vyplýva, že banka si mohla okrem zaplatenia úrokov z omeškania žiadať od dlžníka aj zmluvnú pokutu za každý prípad omeškania vo výške 25,- eur. Podľa článku II. bod 7 tiež banka v prípade nesplácania splátok riadne a včas mohla vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. V zmysle článku III. záverečné ustanovenia bod 1 vyplýva, že súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s., Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s., Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje. Prílohami zmluvy bola aj príloha č. 1 súhlas s poistením. Z prílohy zmluvy súhlas s poistením vyplýva, že dlžník Y. N. má záujem zabezpečiť plnením tohto poistenia pohľadávku banky, pričom išlo o rozšírený súbor poistenia, a to poistenia schopnosti splácať tento úver. Súčasťou zmluvy boli aj štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré obidvaja dlžníci podpísali, a kde boli uvedené údaje o takomto úvere, a to o úrokovej sadzbe, RPMN, priemernej RPMN, celkovej čiastky, ktorú mali zaplatiť, celkovej výške spotrebiteľského úveru ako aj ďalšie údaje o úvere. Okrem toho právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej a ďalšiemu dlžníkovi informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov, predpokladoch použitých na výpočet tejto miery a priemernej hodnote RPMN. Listom zo dňa 12.03.2017 banka oznamovala žalovanej na adresu, ktorá nebola uvedená v úverovej zmluve (S. Č. XX, S.), že je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 3.801,18 eur. Listom zo dňa 22.03.2017 omeškanie so splácaním úveru oznamovala banka takéto skutočnosti aj ďalšiemu dlžníkovi Y. N.. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.04.2017 oznámil dlžníkovi Y. N. na adresu, ktorá bola uvedená v úverovej zmluve, mimoriadnu splatnosť úveru, a to s poukazom na bod 8.1 písm. a) produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery, pričom banka vyhlásila ku dňu 24.04.2017 mimoriadnu splatnosť s tým, že pohľadávka zo zmluvy bola vyčíslená vo výške 26.551,73 eur. Takéto oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému Y. N. doručené 05.05.2017. Tiež listom zo dňa 27.04.2017 bolo oznámené vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ktorý bol zaslaný žalovanej, pričom tá si takéto oznámenie prevzala dňa 05.05.2017. Zo Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a. s. a to z článku 6 vyplýva, že banka doručuje klientovi písomnosti osobne, kuriérom, poštou alebo elektronicky. Písomnosť doručovaná poštou (článok 6.3) je doručená 3. deň po jej odoslaní, v cudzine 7. deň po jej odoslaní, a to aj keď klient zmarí doručenie zásielky alebo sa o doručení zásielky nedozvedel. Banka zasiela písomnosti spravidla vo forme obyčajnej listovej zásielky. Z článku 12.4 a 12.5 takýchto podmienok tiež vyplýva, že klient súhlasí, že banka môže akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi postúpiť, resp. že klient môže svoje pohľadávky voči banke postúpiť len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky, pričom banka nebude súhlas bezdôvodne odopierať. Súčasťou zmluvy boli tiež Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s., z ktorých vyplývali práva a povinnosti zmluvných strán, pričom podľa článku 8.1 ak nastane niektorý z uvedených prípadov porušenia, banka môže okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a požiadať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Sadzobník Slovenskej sporiteľne, a. s., časť A) fyzické osoby nepodnikatelia obsahoval poplatky za služby, ktoré poskytoval právny predchodca žalobcu. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1059/2018/CE zo dňa 17.12.2018 v spojení s prílohou k takejto zmluve bolo zistené, že pohľadávka voči žalovanej ako aj ďalšiemu dlžníkovi Y. N., bola postúpená na žalobcu. Listom zo dňa 12.09.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej na adresu, ktorá nebola uvedená v úverovej zmluve a to S. XX, S., že výška splatnej nezaplatennej pohľadávky predstavuje ku dňu 12.09.2018 32.477,64 eur, pričom z dôvodu jej omeškania so splácaním pohľadávky, bola na úver vyhlásená mimoriadna

splatnosť. Z prehľadu úhrad ako aj ďalších finančných operácií (čl. 55-62) vyplýva prehľad výberov, úhrad a iných finančných operácií súvisiacich s úverom. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 03.01.2019 oznamoval žalovanej ako aj ďalšiemu dlžníkovi Y. N. postúpenie pohľadávky s tým, že pokusom o zmier obom takýmto dlžníkom právny zástupca žalobcu zaslal výzvu aby zaplatili svoj dlh. Pokus o zmier bol datovaný 15.10.2019 a bol daný na poštovú prepravu a doručovaný žalovanej, resp. ďalšiemu dlžníkovi 16.10.2019. Zo splátkového kalendára - amortizačná tabuľka, bol zistený prehľad splácania úveru do konečnej splatnosti za obdobie od 21.04.2015 do 25.04.2024. Na majetok dlžníka Y. N. bol vyhlásený konkurz, a to 14.02.2020 /Obchodný vestník čl. 100/. Listom zo dňa 22.03.2017, ktorý bol adresovaný žalovanej, ako aj dlžníkovi Y. N., ktorým boli vyzvaní na úhradu splátok z omeškania vo výške 3.801,18 eur v spojení s podacím hárkom (čl. 193) bolo zistené, že takáto výzva bola doručovaná žalovanej 28.03.2017 prostredníctvom pošty, a to na adresu S.-A., S. XX. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 27.04.2017 bolo Y. N. doručené 05.05.2017 a žalovanej na adresu, ktorú uviedla aj v úverovej zmluve 05.05.2017. Pokiaľ ide o výzvu zo dňa 12.09.2018 tak tá bola doručovaná žalovanej na adresu, ktorá nie je uvedená v úverovej zmluve a bola ňou vyhlásená mimoriadna splatnosť pohľadávky, pričom podľa doručky (čl. 200, 201) bolo zistené, že zásielka sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 03.01.2019 bolo odoslané žalovanej ako aj Y. N. dňa 08.01.2019 čo vyplýva z podacieho hárku (čl. 203), pričom žalovanej to bolo doručené na adresu, ktorá nebola uvedená v úverovej zmluve (S., S. Č.. XX). Podľa výpisu z Obchodného vestníka zo dňa 16.09.2022 na žalovaný nebol vyhlásený konkurz ani oddĺženie.

15. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

16. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523565'&ucin-k-dni='30.%209.2015'> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke

alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a) b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

28. S poukazom na vykonané dokazovanie ako aj právny názor odvolacieho súdu, ktorý bol vyjadrený v jeho rozhodnutí, dospel tunajší súd k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ako aj ďalšou fyzickou osobou, voči ktorej už bolo konanie právoplatne zastavené, vznikol spotrebiteľský vzťah, a to z dôvodu, že právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa a. s. pri uzatváraní úverovej zmluvy so žalovanou konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaná, resp. ďalší spoludlžník uzatvárali túto zmluvu ako fyzické osoby - nepodnikatelia. Právny predchodca žalobcu pripravoval takúto úverovú zmluvu, ako aj obchodné podmienky vopred s tým, že žalovaná a ďalší spoludlžník nemohli ovplyvniť obsah takejto zmluvy, ale museli ju prijať ako celok alebo odmietnuť. V konaní tiež nebolo preukázané a ani tvrdené, že by finančné prostriedky, resp. úverová zmluva bola uzatváraná zo strany žalovanej ako aj ďalšieho spoludlžníka za účelom výkonu podnikateľskej činnosti alebo povolania, a preto súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu mal postavenie veriteľa a žalovaná spolu s ďalším dlžníkom mala postavenie spotrebiteľa s poukazom na § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to vzhľadom na skutočnosť, že podľa zmluvne dohodnutých podmienok ide o spotrebiteľský úver tak ako je to definované v § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Právny predchodca žalobcu mal z dôvodu porušenia zmluvných povinností na strane žalovanej ako aj ďalšieho spoludlžníka predčasne zosplatiť úveru a následne postúpiť takúto pohľadávku na žalobcu. V pôvodnom rozsudku prvoinštančného súdu bolo skonštatované, že žalobca je aktívne legitimovaný, pretože právny predchodca žalobcu platným spôsobom predčasne zosplatiť úver a platne postúpil pohľadávku na žalobcu. Odvolací súd po podanom odvolaní vyslovil vo svojom rozhodnutí právny názor, ktorým je tunajší súd viazaný a z ktorého okrem iného vyplýva, že prvoinštančný súd nedostatočne skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu ako aj predčasné zosplatenie úveru a to z hľadiska doručovania písomností právneho predchodcu žalobcu žalovanej, ktorými mala byť vyhlásená takáto predčasná splatnosť úveru. Súd preto najskôr preskúmal aktívnu legitímáciu žalobcu a to aj s prihliadnutím na právny názor odvolacieho súdu, ako aj argumenty žalovanej, resp. osobitného subjektu, ktoré namietali platné postúpenie pohľadávky. Súd je v konaní povinný vždy skúmať vecnú legitímáciu strán sporu, ktorá znamená označenie stavu vyplývajúce z hmotného práva kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Zároveň povinnosť skúmať vecnú legitímáciu v spotrebiteľských sporoch vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27.10.2021, sp. zn. 4Cdo/162/2020: „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje osobitný postup pri postúpení pohľadávky inej osobe vrátane osoby, ktorá nie je bankou. Takéto ustanovenie vyžaduje splnenie nasledovných zákonných podmienok: 1. existencia splatnej pohľadávky, 2. písomná výzva banky dlžníkovi a 3. dlžníkove omeškanie so splnením dlhu trvajúce nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. /napr. Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 1Cdo/147/2017 <aspi://module='JUD'&link='JUD2861325SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zo dňa 24.04.2018/. Súd sa najskôr zaoberal otázkou či došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a či pohľadávka z úverovej zmluvy bola v čase jej postúpenia splatná v celom rozsahu, pretože táto skutočnosť, môže mať význam z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť

do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 <aspi://module='JUD'&link='JUD3822628SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka spresňuje podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy veriteľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Podľa názoru súdu tak nebolo preukázané, že by žalobca predloženými listinnými dôkazmi preukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a to z dôvodu, že nebolo preukázané, že právny predchodca žalobcu postupoval pri zosplatnení úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Je síce pravda, že oboch spoludlžníkov a to vrátane žalovanej výzvou zo dňa 22.03.2017 vyzval na zaplatenie dlžných splátok, pričom ich poučil o možnosti predčasného zosplatnenia úveru, avšak nebolo preukázané, že by táto výzva bola žalovanej účinným spôsobom s poukazom na § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka doručená a dostala sa tak do jej dispozičnej sféry. Samotný listinný doklad, ktorým preukazuje žalobca doručenie takejto výzvy žalovanej, a to podací hárok /čl. 193/, podľa názoru súdu nemá takú povahu dôkazu, ktorý by preukazoval účinné doručenie žalovanej. Ako vyplýva z právneho názoru odvolacieho súdu tak takýmto dôkazom je napríklad doručka, vrátená poštová zásielka a pod., a preto nemožno mať za preukázané, že predmetná výzva bola žalovanej účinne doručená. V prípade doručovania výzvy obyčajnou zásielkou sa tak žalobca dostal do dôkaznej núdze, že skutočne táto listina bola odovzdaná do dispozičnej sféry žalovanej, pričom predmetný podací hárok preukazuje len tú skutočnosť, že žalobca tieto listiny odovzdal na prepravu Slovenskej pošte a. s. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že žalovaná pri svojej výpovedi potvrdila, že právnenému predchodcovi žalobcu oznámila adresu pre doručovanie, ktorá je uvedená v predmetnej výzve, avšak nevedela potvrdiť resp. vyvrátiť, či jej takáto výzva bola skutočne doručená. Vzhľadom na skutočnosť, že takýto podací hárok preukazuje len skutočnosť, že takáto výzva sa doručovala žalovanej, ale nepreukazuje, že sa aj skutočne doručila tak nebolo preukázané zo strany žalobcu splnenie zákonných podmienok pre vyhlásenie mimoriadneho zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, a preto ku dňu postúpenia pohľadávky tento úver nebol predčasne splatný, nakoľko podľa úverovej zmluvy bola konečná splatnosť úveru dojednaná až dňa 25.04.2024 a zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá už dňa 17.12.2018. Z uvedených dôvodov tak v čase postúpenia pohľadávky úver nebol splatný, a preto nebola splnená zákonná podmienka uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorá vyžaduje okrem iného, aby pohľadávka z úveru bola v čase jej postúpenia predčasne zosplatnená resp. splatná. Preto postúpenie pohľadávky je tak neplatným úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože bolo urobené v rozpore so zákonom a to § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj v spojení s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pokiaľ právny zástupca žalobcu poukazoval vo svojom vyjadrení na rozhodovaciu prax iných odvolacích súdov /podľa ich právneho názoru podací hárok preukazuje doručenie písomnosti/ tak je potrebné uviesť, že prvoinštančný súd je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý vyslovil v tomto konaní, pričom závery týchto odvolacích súdov nemajú takúto priamu záväznosť, a preto nie je povinný prvoinštančný súd prihliadať na ne. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že súhlas žalovanej s postúpením pohľadávky /článok 12.4 všeobecných obchodných podmienok/ je neplatný pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože umožňoval právnenému predchodcovi žalobcu postúpiť pohľadávku aj bez splnenia zákonných podmienok obsiahnutých v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Okrem toho má takéto dojednanie aj charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nakoľko bolo dojednané jednoznačne v prospech veriteľa, pretože žalovaná ako spotrebiteľ súhlasila s postúpením pohľadávky bez toho, aby boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom tieto všeobecné obchodné podmienky mali formulárový charakter, vopred ich pripravil právny predchodca žalobcu a žalovaná nemohla ovplyvniť ich obsah.

Pokiaľ ide o oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.07.2021 tak súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ktoré sa zaoberá právnym rozborom rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Obo/210/2001 zo dňa 11.06.2003, pričom okrem iného z neho vyplýva, že : „Podľa názoru vec prejednávajúceho trojčlenného senátu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplyva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyklučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa.“. Z uvedených dôvodov tak oznámenie o postúpení pohľadávky nekonvaliduje prípadnú neplatnosť postúpenia pohľadávky a to aj s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter sporu. Z uvedených dôvodov tak žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby v dôsledku čoho súd jeho žalobu zamietol v celom rozsahu.

29. Súd zároveň o trovách prvoinštančného konania medzi žalobcom a žalovanou rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaná, aj keď mala úspech v súdnom konaní v celom rozsahu, žiadne trovy konania jej nevznikli resp. si neuplatnila ich nárok, a preto jej súd nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Súd tiež nepriznal osobitnému subjektu nárok na náhradu trov konania, a to voči žalobcovi s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, nakoľko takýto osobitný subjekt nie je v predmetnom konaní stranou sporu, pretože má postavenie osoby zúčastnenej na konaní s osobitnými procesnými právami, a preto mu nemôže ani vzniknúť nárok na náhradu trov konania. Súd zároveň priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 % podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP, pretože žalobca bol úspešný v odvolacom konaní, kedy na podklade jeho podaného odvolania bol rozsudok prvoinštančného súdu zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2 písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).